

Redzina "Lew"

Harcerski pion 13 KODR im. Józefa Grzosiaka
w Opolu.

Materiały metodyczne programowe pomocne
w pracy, opracowane dla potrzeb drużyny.

archiwum

Celem utworzenia rodziny "Lew" w naszej drużynie jest konieczność zastosowania w tej grupie wiekowej, typowej metodyki harcerskiej w tym przedziale wiekowym 11-14 lat.

Metody pracy określone są ściśle wymaganiami regulaminów stopni i sprawności harcerskich, oraz wymogów samowychowawczych wynikających z prawa harcerskiego i zestawów gier tematycznych dobranych w taki sposób, aby obok nabywania umiejętności praktycznych bardzo istotną rolę odgrywał element świadomości i dojrzałości harcerskiej.

Materiały pomocnicze:

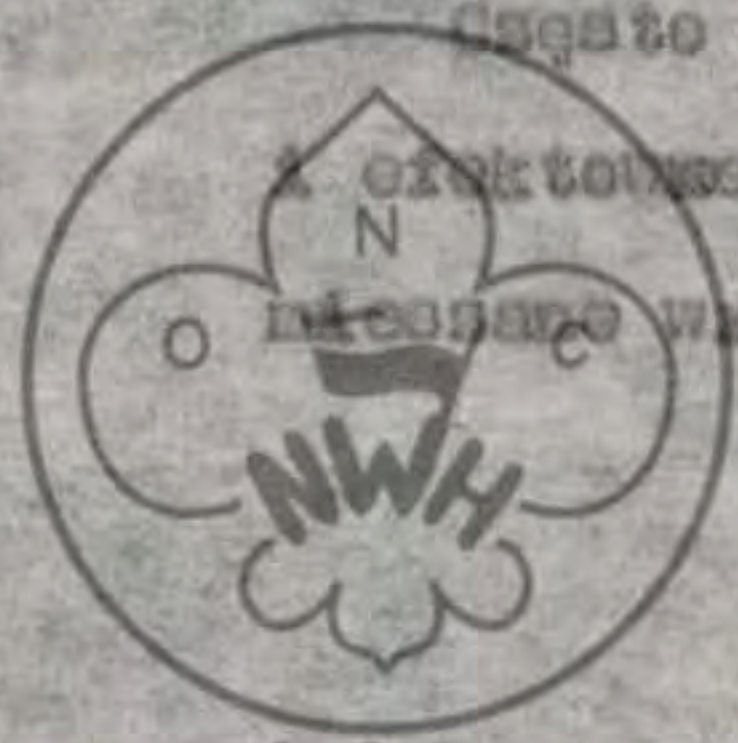
W zrozumieniu istoty klimatu jaki powinien panować w drużynie młodzieżoharcerskiej pomocna będzie książka pt. "Szare stepy", "Lato leśnych ludzi", "Przełęcz Dżungli".

W organizowaniu zajęć terenowych pomocne nam lektura "Harców" i "Harcerska w polu".

Konwersacje na temat: "Jakie powinny zostać spełnione warunki, aby zastęp harcerski /młodszy/ stał na wysokim poziomie pracy i dojrzałości harcerskiej".

Pokojową sukcesu pracy zastępu wyborowego, jest osoba zastępowego, który powinien być przynajmniej o jeden stopień harcerski wyżej od swoich kolegów. Jego postawa i dojrzałość życiowa powinna być wzorem do naśladowania przez kolegów z zastępu, powinien być wesołym i starannym bratem, rozumiejącym istotę służby harcerskiej. Jego zadaniem jest stworzenie dogodnych i trwałych podstaw do pracy zastępu. Zastęp powinien od razu określić swoją tożsamość tzn. kierunek rozwoju, poprzez hasło wyraża swój program, a przez pracę - wiarygodność, honor i dojrzałość.

Często zdarzają się w obecnych czasach zastępy o szumnych nazwach i efektownej oprawie, lecz gdy przyjrzed się bliżej, to często odnosimy niekorzystne wrażenia.

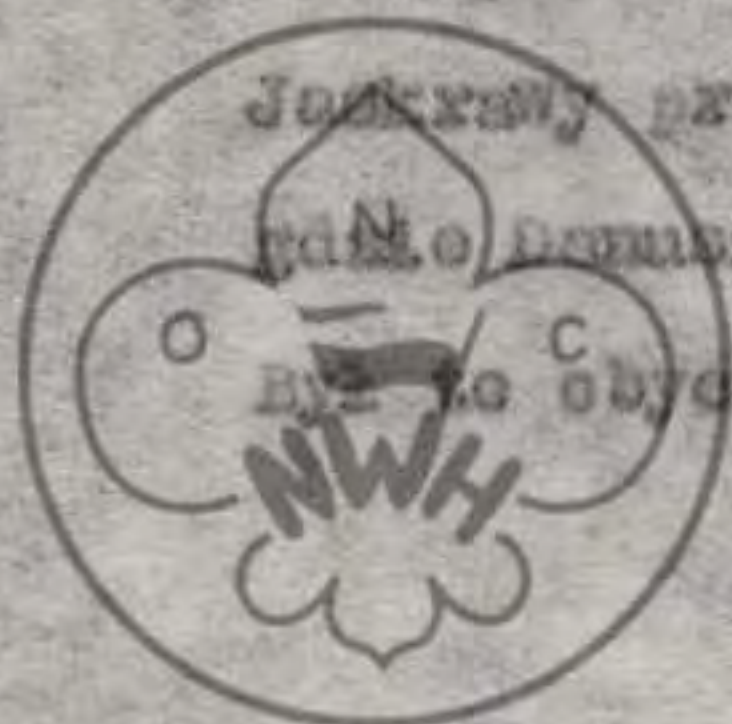
Najważniejszą jednak rzeczą jest autentyczność i uczciwość harcerskiej pracy. Gdyby zastępowi udało się osiągnąć autentyczność i uczciwość w parze z efektywną pracą, wtedy mógłby stwierdzić, że osiągnął wielkie a jego praca stoi na wysokim harcerskim poziomie. Nie jest to powód do pychy i dumy, gdyż te pojęcia są obce harcerskiej osobowości, lecz o owej wartości i wyrobieniu harcerskim zastęp powinien wiedzieć. W naszym ruchu wszyscy harcerze są braćmi i nie ma podziału na lepszych i gorszych, są tylko bardziej doświadczeni, którzy rozumieją istotę swojej służby.

Pracę wstępnego zastępu cechuje konsekwencja i realizm, wszystkie obozy, biwaki i ćwiczenia są środkami do osiągnięcia celu, każde działanie i praca harcerzy musi mieć konkretną zależność z góry przewidzianą i zaplanowaną przez zastępowego. Poprzez zdobywanie stopni i sprawności harcerze rozwijają praktyczne umiejętności a przez metodykę ćwiczeń i przykład zastępowego: rzetelność i prawy charakter.

Zastępowy wie o tym, że harcerze pilnie jego obserwują i każde niedociągnięcie czy niedbalstwo będzie zaraz zauważone i skomentowane, jego autorytet natomiast zostanie zachwiany.

Szacunek do tradycji harcerskiej i obrzędów zastępu stwarzają bardzo mocną więź łączącą członków i dźwieszka ze sobą, tak mocną i trwałą, że niejednokrotnie wytrzymuje ona ciężkie próby czasu i zdarzeń. Obrzędy i szacunek do nich jest duszą zastępu, lecz obrzędy te nie mogą być przypadkowe, muszą się narodzić w zastępie i być wypadkową potrzeb i pragnień harcerzy, muszą się ze sobą wiązać w logiczny ciąg zależności, nienapisanego prawa, które nie rzadko są czymś więcej niż prawem.

Jednym przykładem podaje nam H. Sienkiewicz w książce pt. "Kryżacy".
Wielki Dębniak zarzucił szkapłemu Zbyszkowi białą chustkę na głowę.
Był to ów obyczaj, któremu nawet wyrok kasztelański musiał ulec.

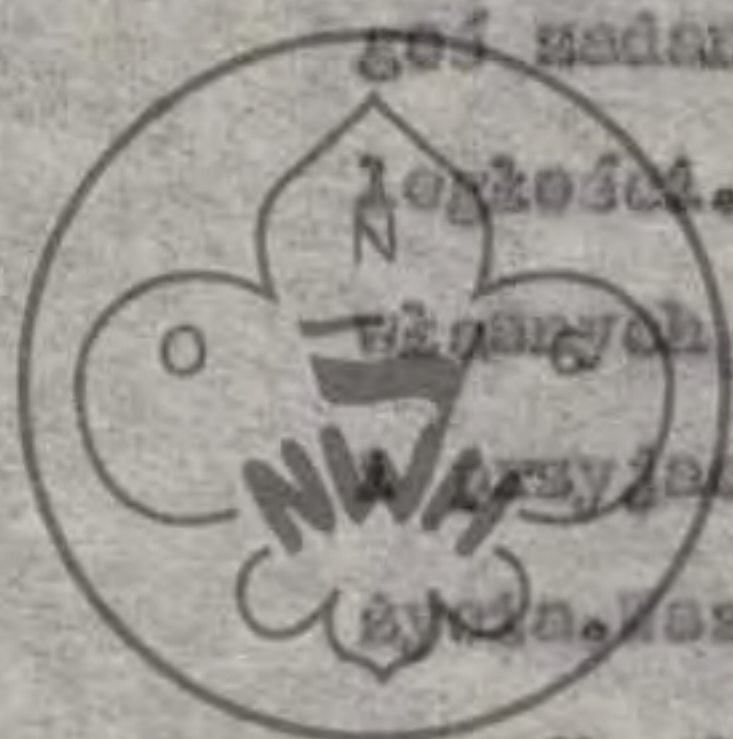

Tak samo jest z obywatelami w drużynie, jeżeli zastępem rządzą prawa i są z szacunkiem i czcią pielęgnowane, to nawet drużynowy widząc taki stan rzeczy, nie będzie się starał ich zmieniać, czy przeciw nim występować. Inaczej, to nie jest reguła, powyższe odnosi się do wyjątkowych wypadków, nie mogą przecież drużyną rządzić różne prawa.

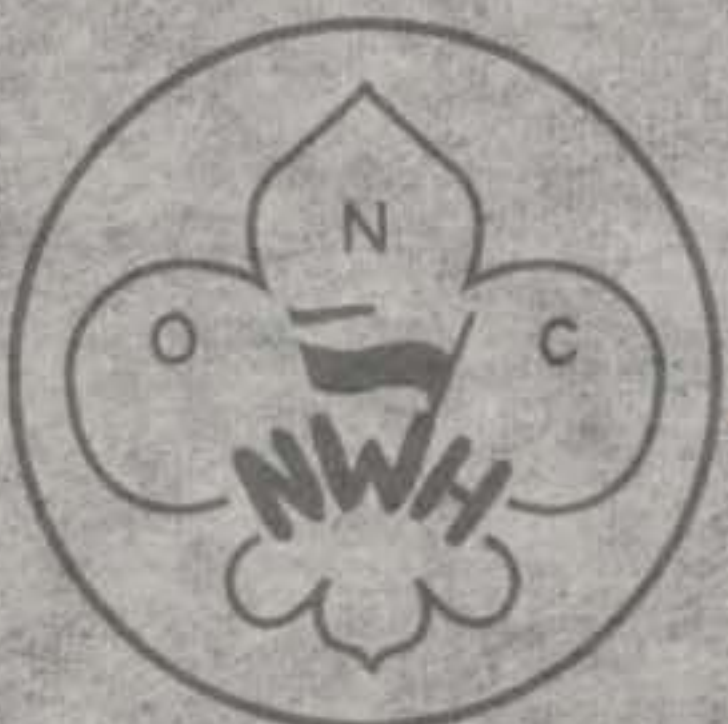
Praca zastępu powinna odbywać się kolektywnie, zastęp opracowuje swój program w oparciu o założenia drużynowe, który uwzględnia obecne potrzeby zastępowe i przewiduje realizację programu prób harcerskich i zdobywanie sprawności. Plan taki powinien przewidywać rozwój wszechstronny i wieloletni, np. w jednym roku harcerze doskonalą swoje umiejętności z zakresu technicznostwa i pionierki, te cykle przeplatane są biwakami i zabawami harcerskimi, by nie znużyły i nie zmniejszyły w konsekwencji nie umiejętności do pracy. Pod koniec roku zastęp podsumowuje całoroczną pracę i w latach następnych powraca do tych tematów w formie praktycznych zajęć, by nie wypaść z raz nabytej umiejętności. Lata następne poświęca na dalsze tematy jak: sygnalizacja i samarytanka itd... Zdobywając stopnie podwyższa swoje kwalifikacje i rozwój psychiczny harcerzy. Taki system pracy gwarantuje powodzenie.

Zastęp który osiągnął ten pułap powinien również stosować samocenzurę i samokrytykę, tam na początku roku opracowany plan pracy zastępu odnosi do siebie w butelce w sobie znanym miejscu, a przy podsumowaniu pracy zastępu pod koniec roku na urezyskiej zbiórce odnosi się go i analizuje co było zaplanowane a co wykonane. Postępując w ten sposób unikamy przeczenia i konsekwentnie realizujemy założone zadanie.

W przypadku przeczenia jakiegoś szczegółu i nie zrealizowania jakiegoś zadania lub tematu, zastęp powinien szybko nadrobić i usunąć zaletę. Zastęp powinien tętnić własnym życiem, obracać się w kręgu własnych spraw nie zapominając o drużynie, powinien być kręgiem braci przyjaciel, sąsiadów i poszukiwaczy nowych form braterskiego współżycia. Każde kłopoty powinien sam rozwiązywać i tylko w wyjątkowych wypadkach angażować w to drużynę.

Zastępowego powinna cechować stałość i umiarkowanie, sprawiedliwość i skromność, harcerze natomiast powinni mu pomagać swoim postępowaniem i wypełnianiem swoich harcerskich powinności.

archiwum